19.02.02

42a (אמר רב נחמן אמר שמואל) $\rightarrow 43a$ (שלא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה וזה מתחייב)

- 1. וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׁאוּ עָלָיו **חֵטָא** וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלָהוּ אֲנִי ה' מְקַדְּשָׁם: ייקרא פרק כב פסוק ט
 2. נָפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מֵעֵל וְ**חָטְאָה** בִּשְׁנָלָה מָקְדְשֵׁי ה' וְהַבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַה' אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךְ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַלְּדֶשׁ לְאָשָׁם: ייקרא פרק ה פסוק טו
 3. עַל בָּל דְּבֵר שְּשׁע עֵל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶה עַל שַּלְמָה עַל כָּל אֲבְדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יְבא שְׁר יְּדְשׁרְעֻלֵן אֱלֹהִים יְשַׁלָם שְׁנֵים לְרְעֵהוּ: שּמוּת כב, ח
 4. אִם לֹא יִמְצֵּא הַנַּנְב וְנְקְרַב בַּעַל הַבִּיֹת אֶל הָאֱלֹהִים אָם לֹא שְׁלָח יְדוֹ בְּמְלְאֶבֶת רָעֵהוּ: שְּמוּת כב, ז
 5. בִּי יְגְנִב אִישׁ שוֹר אוֹ שֶׁה וּיִסְבָחוֹ אוֹ מְּכָרוֹ חֲמְשָׁה בְּקָר יְשַׁלֶּם תַּחָת הַשּׁוֹר הָעְרָב לָאוֹ תַחָת הַשְּׁר וְאַרְבַּע צֹאן תַחַת הַשָּׁה: שְׁמוּת כּא, לז
 5. וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֲבִיאוֹ לְהַקְרִב קְרְבָּן לַה' לְפְנֵי מִשְׁכּן ה' **דְּם יַחָשְׁב לְאִשׁ הַהוּא דְּבִר ה' לְעֲשוֹר** הָּרָע בְּעִינִי אֵת אוּרְיָה הָחִתּי הָכִית לְּכָל בְּיִב עְמוֹב הָיִב בְּעַב בְּעִל הְיִבְּרָב בְּעִב בְּעִב בְּעִב בְּעִב בְּעִל הַבְּיאוֹ לְהַחְרָב בְּעַב בָּעוֹי הָאָר שְׁבְּב בְּעִב לְּבְּב בְּעִב לְבִיב בְּעָב לִב בְּתָה הְיִבְב הְנִבְיב בְּעַל הַבְּיאוֹ לְהַקְרִב בְּרָבָן לְה' לְבְּנֵי מִשְׁכּן ה' **דְּם רְאָרְים הְאִילְ הְאִרְב בְּיִבְי** לְבְּבְיִב עְשְׁבּן בְּאִשׁ הַאְל בְּזִית אֶת דְּבַר ה' לְעֲשׁוֹת הָרָע לְיִינִי אֵת אִירִים, אֶר נִיי הָעָב בִיים הַאוּב בְּיִבים בְּשִבּים בְּיִב לְנִבְדֵי אְצְבְיִר יְאָב בְּיִם הַּבְּי מִבּוֹן וְשְלְבָּים בְּבָּב לְנִבְדִי אְלּב בְּיִב הְי לְּיִר הְלָּיוֹ וְחָא וֹיִרְיה הָּבִים בְּשְׁכוֹר הְיִבְים בְּשְׁבוֹים בְּישְׁבּים בְּב בְישׁב בְּיבְינִי בְּיבְיב בְּעבוּ הַשְּבְּי בְּישׁבְיב בְּיבְינִי בְּי בְּחָב בְּעָב בְּיבְינִינְ מִילְב בְּעִבְּי בְּיִבְּים בְּבְּים בְּשְׁבְּיב בְּעִבְּי בְּיִבְינְי בְּבְּים בְּישׁב בְּיבְים בְּיִבְּים בְּיִיבְיב בְּיבְּב בְּעִבְינִי בְּיְבְּיבְיבְיב בְשִׁבְּיב בְּעִבְּים בְּיבְּבְּבְיִם בְּיבְּבְיב בְּיִבְים בְּיִבְיהְיִם בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְי
- I Expansion of ruling by שמואל in re: appointing an executor for orphans
 - a שמואל quoting שמואל when the orphans reach majority, they may protest the division
 - i ה"ז disagrees and disallows protest due to consideration of integrity of ב"ד
 - ii challenge: אם כן מה כח בי"ד doesn't consider integrity of אם כן מה כח בי"ד יפה) as a mitigating factor
 - 1 *support*: if the judges misappraised by 1/6 (over or under), sale is null
 - (a) dissent: רשב"ג sale is valid, דא"כ מה כח בי"ד יפה
 - (i) Ruling (ר"נ): follows חכמים
 - 2 Answer: if they truly erred, we overlook כח בל"ז, in our case (of orphans), there was no error
 - (a) Challenge: if they didn't err, what is the reason for the protest?
 - (b) Answer: they're protesting the location of their portion (i.e. apportioned properly)
- II Status of errant division of estate (ר' נחמן); treated as purchase (vis-à-vis אונאה
 - a If the error is less than 1/6 valid division
 - Note: only if division isn't done via a שליח, in which case dispatcher can say לתקוני שדרתיך ולא לעוותי
 - b If the error is more than 1/6 division invalid
 - i Note: only if they didn't agree to use בי"ז appraisal (as above, per רשב"ג
 - If the error is exactly 1/6 division is valid and overage/underage must be repaid
 - i Note: only if the division is chattel; but קרקע isn't subject to אונאה
 - 1 Note: this limitation only holds if division was made by "eyeballing"
 - 2 However: if land was measured, division invalid even if less than 1/6 (as per ruling of רבה)

שליח לדבר עבירה שליח

- a Ruling: if someone sent a competent agent to cause damage the שליח שליח bis liable אין שליח לדבר עבירה
 - i Counter: if a שליח performs מעילה exactly as per agency בעל הבית מעל
 - i Answer: inferred from תרומה (via אי::חטא vv. 1-2)
 - 1 Question: why not infer from מעילה that יש שליח לדבר עברה
 - שני כתובים and שליחות יד (vv. 3-4) are שני כתובים
 - (a) Challenge: only true according to ב"ש) ב"ה reads על כל דבר פשע as equating מעל בה::מעשה
 - (b) Answer: מעילה and טביחה ומכירה (v. 5) are שני כתובים
 - (i) Note: valid according to position that אין מלמדים; if שני כתובים הבאים; why not infer?
 - (ii) Answer: שחוטי חוץ (v. 6) explicitly teaches that only actor is liable
 - 1. question: why not infer from others (מעילה etc.) as opposed to שחוטי חוץ
 - 2. answer: extra phrase in v. 6 implies application beyond
 - (iii) *question*: according to position that שני כתובים הבאים כאחד אין מלדים what's purpose of end of v. 6? 1. answer: only if person violates שחוטי חוץ acting alone and fully aware
 - a. counter: inferred from הוא/ההוא
 - b. counter: הוא/ההוא insignificant
 - iii Question: why does שמאי הזקן find dispatcher of murderer liable? (contra חכמים who infer from v. 7)
 - 1 Answer1: שני כתובים מלמדים and he doesn't infer
 - (a) Note: even if שמאי reasons this way, he's agree that an agent for מאכלות אסורי ביאה or איסורי ביאה is liable
 - (i) Reason: בכל התורה כולה the person who benefits is always the one carrying the liability
 - 2 Answer2: liability is only רנא ממים) כלפי שמים agree but limit to דינא זוטא
 - 3 Answer3: v. 7 is an exception and finds dispatcher of murderer liable
 - (a) Counter: equation to חרב בני עמון frees דוד from liability (since אוריה as per v. 8)